

står på spring for at blive opstillet på havet. Dette kan f.eks. ske i forbindelse med betænkningssafgivelsen eller ved en særlig udtalelse eller fælleserklæring, som det blev nævnt af hr. Kim Behnke.

Jeg vil også gerne spørge ministeren, om vi ikke meget hurtigt, eventuelt også i forbindelse med betænkningen, kan slå en ring om en pulje på f.eks. 200 MW havvindmøller, som kan opsættes af private vindmøllelav, der garanteres tilsvarende vilkår som dem, der er på landjorden i dag. Derved vil den tid, vi skal bruge her i Folketinget på at fastlægge de endelige regler, ikke blokere for, at de private tiltag kan komme i gang.

Efter vores opfattelse skal et sådant regelsæt sikre, at de såkaldte nye vindfelter ikke bliver solgt til udlandet på samme måde, som vores olieletter er solgt i Nordsøen. Derfor ønsker vi et regelsæt, som sikrer, at elseskaberne kun kan eje 49 pct. af et felt, og at resten tildeles et vindmøllelav eller også gerne kommuner og amter med en fjerdedel af andelen. På den måde kan vi sikre, at vindfelterne ikke går den samme skæbne i møde som olieletterne, fordi et privat vindmøllelav ikke kan sælges til udlandet, og samtidig kan vi også få den kapital, der er nødvendig for at accelerere udbygningen. Jeg vil altså gerne spørge ministeren, om det er muligt i forbindelse med lovforslagets behandling i udvalget at få en aftale om regler for, hvordan man i øvrigt skal te sig på havet.

Ole Donner (DF):

Lovforslaget om ændring af lov om elforsyning er Dansk Folkeparti positivt over for. Nu har vi lige talt om mindre CO₂-udslip, og det er givet, at hvis man får udnyttet vindkraften bedre, vil det gavne også globalt.

Vi har også noteret os med tilfredshed, at der tilsyneladende er en eller anden form for enighed mellem elværkerne og ministeren, men det er klart, som flere af ordførerne har været inde på, at der er en lang række spørgsmål, som vi gerne vil have besvaret. Hr. Hansen-Nord var inde på nogle af spørgsmålene om vindmøller, og vi venter selvfølgelig spændt på, om ministeren svarer på dem i dag, eller om vi får svarene under udvalgsbehandlingen. Jeg må sige, som også den konservative ordfører var inde på, at Dansk Folkeparti heller ikke er med, hvis det drejer sig om på et tidspunkt at lave påbud om havmølleparker.

Alt i alt er vi positive over for forslaget, men vi venter spændt på svarene på de spørgsmål, der er stillet.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg siger tak for den positive modtagelse af mit forslag.

Spørgsmålet om, hvor meget det haster, har været rejst. Det haster ganske meget, for de første tilladelser udløber i februar 1998, så vi skulle gerne være færdige med dette lovforslag så betids, at vi kan forlænge disse tilladelser.

Jeg er helt opmærksom på det, der har været sagt om, at vi med de midlertidige forlængelser selvfølgelig skal være opmærksomme på, hvis der er sket ændringer i mellemtiden. Men ellers er det jo tanken, at vi tager hele bevillingssystemet op i forbindelse med den totale lovgivning, der skal laves på elområdet, og som bliver et kommende Folketings første store opgave.

Den nuværende regering vil selvfølgelig lave hele forarbejdet og har allerede givet mange bidrag til, hvordan man kan forestille sig en fremtidig organisering af elmarkedet herhjemme, men at påstå, at vi er færdige med disse overvejelser, ville være en overdrivelse. Jeg skal imidlertid sørge for, at vi får en så god offentlig diskussion om det som overhovedet muligt, og når den er færdig og vi har vedtaget lovforslaget, kan vi give de mere varige bevillinger. Til den tid har vi også et betydelig bedre overblik over, hvilke ændringer der sker i selve elsektoren af sig selv, om jeg så må sige.

Det haster også af en anden grund med at få vedtaget forslaget, og det har flere ordførere været inde på: Med den aftale, som jeg har indgået med elseskaberne herhjemme, og som jeg står ved, har Danmark bundet sig til et tigerspring, når det drejer sig om vindkraft til havs.

Se, jeg kunne godt forstå Venstre og De Konservative på dette felt, hvis det var sådan, at Venstre og De Konservative på alle andre områder, når det drejer sig om at opfylde den målsætning, som vi er fælles om på CO₂- og klimaområdet, var foran. Hvis Venstre og De Konservative var de to partier, der, hver gang vi diskuterer energispørgsmål og miljøspørgsmål, sagde: Nu skal der ske noget, kunne jeg godt forstå, at man sagde: Nu kommer der en ny beslutning, og nu må vi tøve lidt og være helt sikre på, hvordan det går.

Men sådan er det jo desværre ikke. Det er desværre lige stik modsat. Stort set alle de midler, der virker, har man været kritisk indstillet over for. Nu kommer der noget, hvor vi med elsektoren har aftalt indholdet af det kommende påbud, og som elsektoren selv lægger vægt på kan give dem en række spændende mulig-